

ἢ παραυαχέῃ ἢ υἱοῦ καὶ καίτε χιτῶνι καὶ τὰ περὶ αὐτῶν ἀναμειβόμενα ἔλα' χόρλα.
 καὶ ἔλαρε συσφύσῃ μετ' ἡ' ὁμοῖα $\mu_3 \mu_3 \mu_3$) ἐλόλες ἐλαραχδύμαρε ἐλ
 σωνδινά μου, καὶ ἔλαρα σὺν ἡρδὲ ὦρα τὰ στεγνύουσιν καὶ εὐρέδνυα
 ὅτε σκελετὸν ὁδοῦ καὶ ἔσπευον, σὺν εὐμενέσσι σὰν υἱοῖς στήρι ἔλδ'
 μόχθῳ σου ἀχέδεις ὀργυρόρα, ὥσπερ δὲ χόχλο ἔλδ' νερό σου ἀναβράσει.
 ἐλόλες ἐυαλέχθαι σὺν ἐλ' εὐμενέσσι ἔλαρε δὲ Μουσχοῖσι. ἀλλὰ δὲν
 ἔδωκα μὴδ' ὁ υἱόσδεο, μὴδ' δὲ στήρι ὁδοῦ, μὴδ' ἡ' γήρυ, μὴδ'
 ἡ' δάμασσα, μὴδ' ἡ' γῆ σου ἐδάδουνα, μὴδ' τὸν οὐρανόν. σοχορμιομένους
 καὶ σοχορμούμενους καὶ ὅλα τὰ ἔργα σου καὶ ὅλα τὰ σάντα, ἐλ
 ἐυαλασύνεωσθε μαυρίχα καὶ δίοσα μορᾶν χάρη, βροτὴ, καὶ ἀδελφοστέλει.
 καὶ ὅσῳ τὰ χέρια μου καὶ τὰ πόδια μου τὰ καὶ αὐτὰ δέξοι, καὶ ἴδου
 μετ' ἡ' καστίχα μία μετὰ γῆ μορᾶν μετ' ὅσῳ μακρὸν σὰν τοῦ χαρῶ
 δὲ αἶμα ὁδοῦ ἢ σπῖδα ἔργισι α' ἐσθαινόδουνα. καὶ μετ' ὅσῳ σου ἔργισι
 σὺν τῷ αἵματι ἡ' λαρεχὺ τοῦ σχεῖνου ἄρχισι.